

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Stellam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANVM ALLOQVITVR.

f Ontis Aadalij laticem Venus aurea liquit,
 Et Paphias myrtos, Idaliumq; nemus.
 Eridanus dominae tantum placet. hanc colit amnis,
 Hanc deus, & latis Naides in lacubus.
 Huic aras posuit centum Ferraria, centum
 Culta Cremona, & auis Mantua nota suis.
 Eridanus Veneri (quis credat?) sufficit ignis,
 Sufficiunt plenis flumina gurgitibus,
 Parce pater flammis, ignemq; auerte sagittis,
 Sed flammæ & pharetris rore medere tuo.

AD STELLAM.

n On alpes mihi te, aut vasti maris æquor, & ipsa
 Eripiant Syrtes, nam mihi semper ades.
 Mecum de summa specularis littora puppe,
 Et mecum longas isq; redisq; uias.
 Mecum compositis hæres moritura lacertis.
 Si pontus, si quid seua minatur hyems.
 Me quocunque loco, quicquid fortuna pararit,
 Quicquid ago, mecum es, nec nisi semper ades.
 Tu curis solamen ades, requiesq; labori,
 Et quia semper ades, nil nisi dulce mihi est.
 Quod si quando absis, & te iam stella requiro,
 Sive dies, seu nox, sponte uidenda uenis.
 Nam cum sol primos effert pulcherrimus ortus,
 Auroræ in gremio tu mihi mane nites.
 Illic purpureasq; genas, roseumq; labellum,
 Delicias uideo pectora & ipsa meas.

ERIDANORVM

Oraq; in ore Deæ cerno tua. tu mihi rides,
 sentio de risu gaudia mille tuo.
 Ipsa mihi dicis iungo mea gaudia tecum,
 Dum loqueris iungo basia nostra tuis.
 Inde ubi per medium rapitur sol aureus orbem,
 Aurea te nobis solis imago refert.
 Illius in radijs uideo rutilare capillum,
 Et tua phœbæo splendet in igne coma.
 Quacunq; aspicio lux te mihi, tu mihi lucem
 Offers, nec sine te lux' ue dies ue mihi est.
 Tandem ubi sydereis nox aduenit acta quadrigis,
 Clarus & occiduo uesper in orbe nitet.
 Ora refert tua nunc mihi candida lucidus hesper,
 In Veneris spectro te recubare sinu.
 Hic risum, illecebrasq; tuas, hic oscula nosco,
 Lususq;, & gratis abdita signa notis.
 Inq; tuis oculis figo mea lumina, & usq;
 Admoueo collo brachia lenta tuo.
 Tum noua me, uetus ipsa tamen subit ante uoluptas,
 Præteritiq; memor mens fauet ipsa sibi.
 Mox sopor irrepit membris. sopor ultima præbet
 Gaudia, teq; meo collocat ipse sinu.
 Amplectorq;, tuus innexus & ipse lacertis.
 sic nullum sine te tempus & hora mihi est.

DE STELLA.

n Ostra die quod stella nitet, quod nocte refulget,
 Solem stella die, sydera nocte refert.
 Nocte eadem surgente nitet, cedente refulget,
 Phosphoron hic, illic Hesperon ipsa refert.